

Jeg kender ikke den højtærede Landbrugsministers Svar paa dette Andragende, men jeg har personlig henvendt mig til den højtærede Landbrugsminister efter Anmodning fra disse Folk, og Ministeren har svaret, at han ikke mente for Tiden at kunne tage fat paa Arbejdet der, tage fat paa at opkøbe denne Klitstrækning. Hvad der ogsaa taler til Gunst for særlig at beplante der, er, at denne Egn, der for Resten er en ret god og frugtbar Egn, mangler Tørveskær, mangler Ildebrændsel. Beboerne mene, at Beplantningen foruden den Nytte, den vil gøre ved at bryde Stormen, tillige om nogle Aar vil kunne afgive en Del Brændsel til nogenlunde rimelige Priser. Nu maa Beboerne hente deres Tørv omtrent 2 Mile borte. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Landbrugsminister at tage denne Sag angaaende Opkøb af disse Arealer og Beplantning af dem under velvillig Overvejelse, saa meget mere, som det forlyder, at Overklitfogeden er meget velvillig stemt derfor og synes, at her er et Areal, som særlig vil egne sig til Beplantning af denne Slags.

Jeg ønsker endvidere at bringe det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Blem) en Tak for hans dygtige Foredrag i Anledning af Fiskeriet. Jeg tror det ærede Medlem har ganske Ret, naar han siger, at den Høst, vi bringe ind fra Vesterhavet, er meget lille. Jeg vil derom sige, hvad jeg har sagt før: Have vi overhovedet Raad til ikke at drage meget mere Nytte af Vesterhavets Rigdomme, end vi gøre i Øjeblikket? Det viser sig jo, at Danmark, der med saa lang en Kyststrækning ligger ud til Nordsøen, er det Land, som fisker allermindst ude i Nordsøen. Og det viser sig efter de Meddelelser, som det ærede Medlem gav os, at dette Hav rummer uhyre store Rigdomme, og at vore Nabolande gøre en rig Fangst der ude. Det ærede Medlem anviste forskellige Veje, ad hvilke Staten burde komme Fiskerne til Hjælp, og jeg tror, at det var meget rigtigt, hvad han fremhævede. Dog tror jeg, at der var et Moment, som han ikke drog frem, og som jeg mener er den første Betingelse for overhovedet at kunne drage den Nytte ud af Vesterhavets Fiskemængde, som ønskeligt er, og det er at ordne Forholdene for Fiskerne saaledes, at de trygt kunne gaa ud til deres Arbejde og hjem igen med deres Fangst. Til at opnaa dette Formaal falder Tanken først paa Moler og Havnebygninger. Vi vedtoge jo i Fjor et Lovforslag til

Støtte for Vestkystfiskerne, nemlig et Par Moler ved Vorupør og Hanstholm, og det er ganske vist et Skridt fremad i denne Retning, men netop dette, at vi staa med et saa lille Minimum af Fisk i Forhold til vore Nabolande, viser, at det vistnok er alt for lidt, hvad her er gjort for at støtte Fiskerne. Sagen er, at Fiskerbefolkningen rekruteres ikke inde fra Land, inde fra den øvrige Del af Befolkningen, og der er ikke flere, der give sig hen til Fiskeri end de, der netop ere opdragne og vante til fra Børn af at være med til at fiske. Folk længere inde i Landet vove sig ikke ud til dette farlige Erhverv under de Forhold, som de nu maa virke under. Derfor er det vel saaledes, at Fiskerbefolkningen maaske snarere er i Tilbagegang end i Fremgang. De eneste Steder, hvor der har været nogen Fremgang hos Fiskerbefolkningen, er vel i Skagen og maaske ved Hirtshals, men netop ved Hirtshals have vi jo for nogle Aar tilbage bygget Fiskerne en Mole, der er dem til stor Nytte. Jeg tror derfor, at foruden de andre gode Ting, som det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Blem) fremdrog, er det af Betydning, at der kommer en saadan Udvikling af Forholdene paa Vestkysten, at Fiskernes Arbejde betrykkes over for Vesterhavet. Faren for Fiskerne ligger jo inde i Braaddene og ikke ude paa selve det dybe Vand. Der er det sjældent, at Fiskere forulykke, det er stadig inde over Revlerne, der, hvor Søen bryder. Og ordne vi Forholdene saaledes, at de nogenlunde trygt kunne gaa ud til deres Arbejde og hjem igen med deres Fangst og komme over Braaddene, er der ingen Tvivl om, at da vil en stor Del af Befolkningen søge til denne Virksomhed, og vi ville komme til at hjembringe en langt større Del af de Rigdomme, der ligge i Nordsøen, end nu. Jeg vil henstille dette til den ærede Landbrugsministers og den ærede Trafikministers velvillige Overvejelse. Jeg er glad over den Stilling, som det høje Ting indtog i Fjor ved Bevillingen af de omtalte to Moler og Skagens Havn. Der kom det jo klart frem, at det, der skulde støtte Fiskerne, var netop Moler og Havne paa Vestkysten.

Med disse Ord skal jeg tillade mig at henstille disse Sager til de ærede Ministre, dels altsaa Beplantningen af Tornby Klit og dels Udviklingen af Moler og Havneforholdene paa Vestkysten.